

HAMDİ GARDAS

1940 yılında Çorum Merkez Turgut köyünde dünyaya gelmiş küçük yaşta terzi çırağı olan Hamdi daha sonra terzi olmuş, ince işleri iyi kavrayan bir zeka ile şiirler yazmış, kendi sıkıntılarını dile getiren Hamdi halkın sıkıntılarını da yazmış, bu hususta çok ustalıklı şiirler vermiş, kısacası Hamdi, halkın görür gözü, söyler dili olan bir ozan olmuş. Şiirlerinde haksızlığa başkaldıran Hamdi, baskıya, zulme maruz kalmış, üzüntüsünden hasta olup 26 Mayıs 1987 tarihinde ölmüştür. Hamdi'nin Yahu adlı bir kitabı da var. Halkın dert ve sorununu, insan haklarını, insanın insanca yaşamasını çok iyi yazan, her türlü yobazlığa karşı olan Hamdi çağından sorumlu bir ozan olarak dünyayı terk etmiştir.

Çorumlu Halk Ozanları - Hüseyin Çırakman, Alev Yayınevi, Birinci Basım: Mart 1992,

Beni yağlı kurşun ile
Vursalar da susamam ki
Öldürüp beyaz kefene
Sarsalar da susamam ki

Kurutsalar göllerimi
Bağlasalar dillerimi
Ağaç gibi dallarımı
Kırsalar da susamam ki
Halka adadım canımı
Vurun akıtın kanımı
Kama ile her yanımı
Yarsalar da susamam ki

Yumuşak durmam katıya
Sevgi bağlamam kötüye
Hamdi doğudan batıya
Sürseler de susamam ki

YAHU

Uykumuzu aldık uyandık gayrı
Kurumuş ağaca yaş deme yahu
Ekmek kapısına dayandık gayrı
Dolu kazanlara boş deme yahu

Gülmedik siz gibi gözyaşı döktük
Her insana aynı göz ile baktık
Bizler her mevsimin kahrını çektik
Yaz bahar ayına kış deme yahu

Eski fener gibi söndürdün bizi
Kızgın ateşlerde yandırdın bizi
Yalan gemisine bindirdin bizi
Hörgüçlü deveye kuş deme yahu

Fakir hasta gibi yürür gezerken
Biri yaşar biri candan bezerken
Allah alnımıza yazı yazarken
Bana kebab sana aş deme yahu

Körler neden bakanları hor görür
Tabip ilacını sağlama verir
İşçi işsiz kazma kürek boş durur
Her tarafta dolu iş deme yahu

Sen et yerken ben gözüne bakarım
Duvar diplerinde boynum bükerim
Aç kalırsam fırınları yıkarım
Kendin yiyip bana oş deme yahu

Bir gün silinecek gözümüzden toz
Bize de gelecek bahar ile yaz
Çekil önümüzden gideceğiz biz
Yollarınız çamur kış deme yahu

Derdimin üstüne çok dert ekledin
Hakkımızı kasalarda sakladın
Üzerime ağır yükler yükledin
Sırtıma binip de çüş deme yahu

Sen boşalttın ben ambarı doldurdum
Sen dirilttin ben yalanı öldürdüm
Sen düşürdün ben namusu kaldırdım
Utanmadan bana puşt deme yahu

Biz güneşiz siz dağlarda karsınız
Beş parmağın beşi bir mi dersiniz
Bizler kazanırız sizler yersiniz
Gören gözümüze şaş deme yahu

Kulaklar unuttu yalan duymayı
Açıklar istiyor urba giymeyi
Hepimiz öğrendik sayı saymayı
Bundan sonra dörde beş deme yahu

Malımızla doldurdunuz çıkıyı
Tokmaksız koydunuz bizim sokuyu
Başladık almaya güzel kokuyu
Kirli çöplüklere hoş deme yahu

Gardaş'ın yüreği yokluktan dağlı
Kollarımız çürük organla bağlı
Kimisi yavan yer kimisi yağlı
Herkes birbirine eş deme yahu

Hamdi Gardaş (Şahin)*

Bu şiirin bazı dörtlüklerini Aşık Gülabi kendi ismi ile okumuştur.

Kişi

Hakikat şehrine girebilir mi
İlmin kapısını açmayan kişi
Geleni gelmeden görebilir mi
Fikir çeşmesinden içmeyen kişi

Akılsız bir insan hardan sayılır
Yel esmeden erir kardan sayılır
Görenler yanında körden sayılır
Beyazı siyahtan seçmeyen kişi

Cahil kendindeki derdi bilemez
Paslı bardak şarap ile dolamaz
Kanatlanıp uçsa menzil alamaz
Hayat köprüsünden geçmeyen kişi

Yolcunun delisi acele yürür
Yükü ağır kervan yokuşta durur
Has bahçede çiçek olsa tez kurur
Kokusun her yana saçmayan kişi

*Gardaş'*ı hasta bırakıp gitti yar
Kırık pencerede kar kokusu var
Ne süt içebilir ne de yoğur yer
Otlı yaylalara göçmeyen kişi